

SKULPTURA SREDI PRITLIČJA

Zavito stopnišče organskih oblik je iz betona, prebarvanega na belo. Načrtno je zasnovano tako, da deluje kot predimenzionirana plastika in tako omehča vzdušje v minimalistično zasnovanem prostoru. Lep barvni poudarek sta naslanjača Togo znamke LIGNE ROSET.

Od mik v naravo in nešteto možnosti za rekreacijo. To sta si želela naročnika, da bi ponujal njun vikend. Piran, kjer je največ počitniških objektov v Sloveniji, ju ni zanimal. Prej kot na morje ju je vlekle v gore. Predvsem pa sta iskala mir, neskončno miru. Všeč jima je bila Kranjska Gora z belimi zimami in svežimi poletji ter okoliško čudovito naravo. Potem pa sta sanjsko zemljišče našla nasele prej, v Gozdu Martuljku.

Posebna lega zemljišča ni očarala le njiju, ampak tudi arhitekta, ki sta ga najela, Boža Č. Rozmana iz arhitekturnega biroja BCR. Dvignjena parcela na robu vasi z naravno zaščito v obliki stene zadaj, spredaj pa odprt pogled na Julijske Alpe, natančneje na Špikovo skupino vršacev, je dopuščala precej različnih zasnov, saj zapiranje pogledov ni bilo potrebno v nobeno smer. »Umestitev v prostor je najpomembnejša, saj odraža lokalni moment hiše. Zemljišče me je navdušilo z naravno amfiteatralno zasnovo. Na eni strani stena s slapom, na drugi zasneženi vrhovi Julijcev. Takoj sem vedel, kako bo hiša stala sredi vsega tega in kako bom organiziral notranje prostore,« razlaga arhitekt. Hiša je zato postavljena na plato, pod njo je vkopana etaža z garažo in servisnim delom. Skozi garažo poteka tudi edini in glavni dostop v hišo. Parkiraš avtomobil,

odložiš prtljago in se po stopnicah povzpneš do glavne etaže – pritličja, kjer je bistvo hiše, tukaj sta tako bivalni kot spalni del.

Bivalni del je združen v en sam prostor (kuhinja, jedilnica, dnevna soba), ki ga zaznamujeta odprtost in belina. Prostor je odprt do slemena, velika panoramska okna omogočajo odprt dialog in lažji prehod zelenega v notranjost. Bela barva notranjosti je prevladujoča, deluje kot protagonist v prostoru: po tleh je bel epoksi, pohištvo je belo, impozantno stopnišče sredi bivalnega dela, ki vodi v mansardo, je belo. Čisto in izčiščeno, kot da si interjer ne bi upal preglasiti prekrasnega zelenja obdajajoče narave. Bela notranjost asociira tudi na nedolžnost, saj želi biti varno in udobno zatočišče stanovalcema med vso to divjo lepo naravo. »Poseganje v prostor in ustvarjanje kvalitet bivanja s prepletom grajenega in zelenega tkiva mora delovati usklajeno in naravno ter s tem ustvarjati ravnotežje v okolju,« svojo filozofijo povzame arhitekt.

Robata zunanost objekta potrди tezo, da sta lastnika želela koč, bivak, dom, ki jima bo omogočal umik od urbane džungle naporenega delovnika. Oblikovno streha objema hišo, kot bi jo hotela zaščititi. Arhitekt se je odločil za aluminijasto streho podjetja Prefa, saj

ČRNI ANGEL VARUH

Kontrapunkt obdajajoči belini in skulpturnemu stopnišču je kamin z dimnikom v črni obdelavi. Izdelali so ga v podjetju KAMINI KOČEVAR.

ZEN OBEDOVANJE

Steklo, kovina in usnje za sterilno jedilnico, ki zre v harmonično okolico.